

*Поетично-музикално представяне
от цикъла "Познатите непознати гениални българи"*

Вестители на новия ден на човечеството

*Българските поети-символисти:
Димчо Дебелянов, Теодор Траянов, Николай Лилиев, Христо Ясенев,
Емануил Попдимитров, Трифон Кунев, Людмил Стоянов*

Теодор Траянов

Новият ден

Под глух тъгнеж просторът цял трепери,
звезди отскачат в пътя замъглен
и през разтворени железни двери
сред златен прах пристига новий ден.

Подава своята празна чаша, гледа
дали нектар зората ще налей,
а тя целува го, изчезва бледа,
далек се само нейний плащ белей.

Христо Ясенев

Заклучена душа

Стои една старинна кула край морето
през тъмни вечери и утрини прозрачни -
и там ридай заключена душата и сърцето
сред хладните стени и сводовете мрачни.

А светло е, и греят във пространства необятни,
но зная аз, че няма кой вратата да отвори,
защото бог захвърли ключовете златни
на тъмното море сред водните простори.

Димчо Дебелянов

Светла вяра

За старий свят настават сетни дни;
разкъсват се верига след верига -
и над самите му развалини
на правдата олтарът се въздига.

Отлита непрогледна тъмнина,
огрява слънце сънни небосклони.
И гордо вее своите знамена
безбройна рат, безбройни легиони.

В очите утрenni лъчи горят,
не ги смущава страх от тъмни срещи,
че пред сдружената им сила мрат
нагнет и мъка сенките зловещи.

Намериха те търсения брод
и виждат бряг във пурпурна позлата...
О, светла вяра в новия живот,
как сгряваш и повдигаш ти сърцата!

